

[Knud Lind]

Knud Lind (FP):

Miljøministeren siger i andet afsnit i sin miljøredegørelse:

»... vi skal bruge af renterne, ikke kapitalen. Derfor skal produktions-, vare- og stofstrømme, ja alt samfundsliv, foregå på en måde, der ikke forringer naturgrundlaget...«.

Vi skal bruge af renterne og ikke af kapitalen, siger miljøministeren så smukt. Miljøministerens redegørelse får mig til at tænke på filmen om Dr. Jekyll og Mr. Hyde. På den ene side fylder ministeren sin redegørelse med lidt erhvervsvenligt fyldstof om klare, overskuelige love, der gør det lettere for borgere, erhverv og myndigheder at forstå hinanden.

På den anden side er realiteternes verden en helt anden. Miljøministeren fører et såkaldt kanonbådsdiplomati over for erhvervslivet, f.eks. ved at køre frem mod PVC-fabrikkerne. De får miljøpistolen for brystet og klar besked om, at der allerede 1992 skal ske en reduktion på 50 pct. af PVC-produktionen i Danmark. Opnås en sådan aftale ikke inden den 1. oktober 1990, skal der indføres et principielt forbud mod salg og anvendelse af PVC gældende fra 1993.

Det betyder, at det danske dioxinudslip fra forbrændingsanlæg på små 34 g om året på landsplan, hvilket er mindre end forventet, vil få den følgerkning, at de 30.000 ansatte i plastindustrien, og hvad der ellers hører til, skal finde sig et andet arbejde, hvis man ikke har fundet et erstatningsstof inden da. Det betyder også, at den samlede produktion i plastindustrien på ca. 20 mia. kr. går tabt. Det betyder samtidig, at Danmark mister en eksportindtægt og efter industriens egne oplysninger ca. 10 mia. kr.

Når ministeren taler så smukt i sin redegørelse om, at vi skal bruge af renterne, ikke af kapitalen, er jeg bange for, at PVC-industrien ikke rigtig vil skrive under på det. Der bliver sandelig brugt af kapitalen, når de alle sammen er kommet på arbejdsløshedsunderstøttelse, og derfor er det så forfærdelig farligt, at man kan manipulere med en redegørelse.

Når jeg kom til at tænke på filmen om Dr. Jekyll og Mr. Hyde, er det på grund af de smukke fyldord i redegørelsen, men i virkelighedens verden bliver PVC-industrien hevet op i Miljøministeriet og får besked på enten at gøre, som miljøministeren siger, eller man kører frem

med den om 1993, hvor vi skal være helt fri for den slags i Danmark.

Miljøministeren vil selvfølgelig sige: Det har jeg aldrig sagt. Jeg vil så henvise til Børsen, hvor miljøministeren vil kunne se det. Datoen står også i Jyllands-Posten, jeg tror, det var den 27. januar 1990, ministeren kom med de udtalelser. Jeg har så galt set det i et af miljøministerens fagblade – Ingeniøren – så ministeren kan ikke komme uden om truslerne. Ministeren kan heller ikke komme uden om det dér 1993-stop. Der er visse udtalelser, man som minister godt kunne tænke sig at tage hjem med tilbagevirkende kraft. Her er en af dem, men da den er kommet på tryk flere steder, kan den ikke rigtig komme hjem.

Er der så noget at sige til, at PVC-industrien er blevet frygtsom over for, om den i det hele taget kan overleve? I går kunne man sågar høre i radioen, at miljøministeren udtalte sig om lobbyister – dem, der vil overleve i deres erhverv.

Duetoft (CD):

Nu er lobbyister ikke det værste, man har i verden. De gør, at mange politiske beslutninger bliver mere fornuftige.

Jeg vil godt starte med at sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg er godt tilfreds med, at vi på torsdag gennemfører miljøfonden for Østlandene. Nu skal man ikke prale fra en talerstol, men jeg mener nu nok, at CD's rolle i den sag har været rimelig central, men der mangler altså en lille brik, selv om et meget stort flertal i Folketinget åbenbart er enig om at gennemføre denne fond, nemlig finansieringsbrikken, og der er stadig væk nogle af os, der mener, at en del penge godt kunne findes inden for miljøbudgettet netop ved en omprioritering. Men lad os vende tilbage til det på torsdag. Jeg glæder mig bare over, at vi får forslaget igennem.

I den forbindelse vil jeg sige til ministeren, at ministeren ikke må misforstå os og tro, at vi mener, at alle miljøbudgetter i Danmark nu skal bruges i udlandet, for vi skal også gøre noget i Danmark. Det har vi da ikke nægtet. Men det, der er spørgsmålet for os, er, om det ikke er rigtigt, at jo større svineriet er, jo mere effekt vil et lille beløb få. Altså 1 krone givet ud til et forholdsvist rent dansk vandløb virker måske ikke så meget som 1 krone givet ud til et meget stærkt tilsvinet europæisk. Det er den diskus-